

Korte uitleg over Genesis 1, tijdens de Jongerenviering op 2 juni 2013
(Ds. Arja Oude Kotte-de Boon)

Jongelui en ouderen die jong van hart zijn,

In de Pinksterviering maakten we hier in de kerk
van bollen wol die we naar elkaar toegoiden, een netwerk.
Het werd een vrolijk gebeuren en een kleurrijk geheel.
Zo werd zichtbaar hoe we als mensen van de PKN in Wehl en de Wingerd
met elkaar verbonden zijn.
En natuurlijk wilden we daarmee aangeven,
dat alle mensen wereldwijd, ieder met zijn eigen kleur en geaardheid,
op een of andere wijze met elkaar verbonden zijn.

Verbondenheid.....
het hoort bij deze tijd van netwerken bouwen, van social media, korte lijnen,
Via een world-wide-web is alles en iedereen aan elkaar gelinkt.
De wereld wordt steeds kleiner....
we weten op ieder moment van de dag wat er waar gebeurt.
En tegelijk wordt ons land steeds groter,
door de komst van mensen van andere culturen, met voor ons vreemde religies.
De wereldwijde volksverhuizing in de laatste decennia,
verandert de samenstelling van de bevolking,
verbondenheid maakt plaats voor vervreemding....
met alle gevolgen van dien.
Zoals het uit elkaar groeien van mensen, verharding van standpunten,
elkaar vermijden of juist de confrontatie zoeken.
Ons land is veranderd,
en het wordt nooit meer zoals het geweest is.
Hoe ga je daarmee om?
En vooral voor jullie jongeren, die nog een heel leven voor je hebben, geldt:
hoe leer je te leven in een land met zoveel verschillende mensen?
Benadruk je de verschillen,
of zoek je naar overeenkomsten?
Bestrijd je elkaar, of verrijk je elkaars leven?

Toen ik over deze dingen nadacht:
kwamen een paar gezegden bij mij boven .
Soms zeggen zulke oude spreekwoorden meer dan een uitvoerige preek.
Ik noem er een paar:
    'Onbekend, maakt onbemind' ...
    En: 'Wat de boer niet kent, dat eet hij niet'.
Wie weet er nog meer?

(Hij is een vreemdeling in eigen land).

Je niet-verbinden met het onbekende,
werkt verwijdering en onvrede in de hand.

Op jullie leeftijd - zo tussen de 12 en 18 - ga je zelf nadenken.
Je gaat op zoek naar wie je bent en naar hoe de wereld in elkaar zit.
Die wereld van nu heel anders dan
toen jullie ouders en grootouders jullie leeftijd hadden.
Jullie weten veel meer, maken veel meer mee,
communiceren veel meer, leren heel andere dingen....
ontmoeten mensen van overal ter wereld,
ze zitten gewoon bij je in de klas.
In jullie wereld zijn de verschillen groot,.....
Wat doe je dan?
Ontloop je die verschillen, of wil je er juist meer over weten ?
Wat gelooft die aardige Turkse jongen eigenlijk?
En hoe is het leven van dat Marokkaanse meisje thuis?
Je hoort wel over moslims en hun geloof de Islam,
maar wat houdt dat eigenlijk in?
En wat weten zij over ons geloof?

Ik moet zeggen dat ik heel weinig van de Islam wist,
totdat onze dochter toen ze 18 jaar was met een Iranese jongen thuiskwam.
Die jongen kon praten als brugman, - niet alles was even interessant -
Maar we spraken ook over geloof.
En ik ontdekte dat er veel verhalen in onze bijbel staan,
die ook in de koran voorkomen.
Over Jezus, Abraham, Noach, Jesaja, de engel Gabriël, Maria.....
Die verhalen zijn niet precies hetzelfde als in de bijbel.
en zijn grote en kleine verschillen , maar toch.....

Toen ik in Heerewaarden godsdienstles moest geven
aan de kinderen op de openbare lagere school,
moest ik ze over de 5 wereldgodsdiensten leren.
Daar hoorden ook hoorden excursies bij.
Zo kwamen we in de moskee in Druten -
voor mij een eerste kennismaking met een moskee.
Er ontstond een hartelijk contact met de imam en zijn tolk - een student van 21 jaar.
Het gevolg was: een gemeenteavond in onze kerk
waar zij als gasten ons over hun geloof vertelden.
We zochten die avond naar overeenkomsten tussen beide geloven.
De gemeente vond het leerzaam en verrijkend.

Op 14 april gingen wij met jullie naar de moskee. Hilde en Judith vertelden erover.
En ook jullie waren verbaasd over wat wij met elkaar gemeen hadden.

Over dat bezoek zou het in deze viering gaan.

Karliën wilde echter niet alleen maar praten en luisteren, maar ook iets doen:

Wat dan? Vroeg Anneke.

'Kleien' was het jolige antwoord.

Juist dat antwoord gaf een richting aan het thema,
want 'Kleien' komt zowel in de bijbel als in de koran voor.

God en Allah scheppen beide uit aarde/klei de mens

Zo viel de keuze van de lezing op het scheppingsverhaal,

We lazen in de Bijbel (dat is hetzelfde als in de Tenach) en in de Koran.

We hoorden de overeenkomsten en de verschillen.

De belangrijkste overeenkomst voor mij is,
dat JHWH/God/Allah de mens gewild en gemaakt heeft.

De mens is niet zomaar toevallig in de loop van de evolutie gegroeid,

Ook al ontstond hij na een lang proces van evolueren,

joden, christenen, moslims geloven dat God bewust voor de mens gekozen heeft.

En dat Hij met die mens te maken wil hebben.

Zoals Hij hem - en nu gebruik ik bijbelse beeldtaal,

je moet dat dus niet letterlijk nemen, maar met je hart begrijpen -

zoals God hem 'met zijn handen gemaakt heeft'

zo draagt Hij die mens zijn leven lang op handen.

En vangt hem op, als hij dreigt te vallen.

Gods handen, hebben ons 'ge- kleid'

Dankjewel, Karliën, voor deze hand-reiking .

Straks gaan wij ook kleien.

Een luchtig element in deze viering, met een symbolische betekenis.

Wij gaan poppetjes maken .

Na afloop zetten we al die bij elkaar op tafel - in een kring,

bij het netwerk van kleurige draden wol,

allemaal verschillende poppetjes, gemaakt door verschillende mensen.....

maar met elkaar verbonden,

want:

wonend op dezelfde aarde,

dat beloofde land,

God zal ons bewaren,

want Hij houdt in stand.

Laten we dat lied maar gaan zingen:

Amen.